

Arrest

nr. 280 326 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van T.J. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit, bent u van Rom origine en bent u afkomstig uit Pakoshovo (Noord-Macedonië). In het najaar van 2003 trouwde u met uw echtgenote S.B. (...) (O.V. (...)), die van Turkse origine is. Uw schoonbroer K.B. (...) was niet akkoord met dit huwelijk omdat hij niet wilde dat zijn zus zou trouwen met een Rom. Uw schoonbroer raakte hierdoor verwickeld in een ruzie met zijn moeder, die haar goedkeuring voor jullie huwelijk gegeven had, en wurgde haar. Hij werd in 2003 door een Noord-Macedonische rechtbank veroordeeld wegens moord en terug vrijgelaten

in het jaar 2011. In datzelfde jaar zocht hij u op met twee kompanen en sloeg hij u in elkaar omdat hij nog steeds niet akkoord ging met uw huwelijk met zijn zus. Uw tanden waren gebroken en u verkeerde gedurende tien dagen in een coma. Omdat u schrik had dat uw schoonbroer jullie opnieuw zou belagen, besloten jullie om Noord-Macedonië te ontvluchten naar Frankrijk. Daar vroegen u en uw echtgenote samen met jullie dochters R. (...) en A. (...) internationale bescherming aan, wat door de Franse autoriteiten geweigerd werd. Vervolgens vertrokken jullie in 2012 naar Duitsland, waar jullie opnieuw internationale bescherming aanvroegen omwille van jullie problemen met uw schoonbroer K. (...). Ook dit verzoek om internationale bescherming werd geweigerd. Vervolgens leefden jullie enkele jaren illegaal in een kerk in Duitsland. In 2014 werd in Duitsland jullie zoon K. (...) geboren. In 2016 keerden jullie vrijwillig terug naar Noord-Macedonië nadat jullie een akkoord hadden gesloten met uw schoonbroer K. (...). Jullie betaalden hem 5.000 euro in ruil voor de belofte dat hij jullie na terugkeer in Noord-Macedonië met rust zou laten. Het geld hiervoor kregen jullie van vrienden die jullie in Duitsland in de kerk hadden leren kennen. Uw schoonbroer K. (...) hield zich echter niet aan deze overeenkomst en vroeg na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië om 10.000 euro. Jullie besloten om opnieuw te vluchten naar Duitsland en daar een tweede keer internationale bescherming te vragen. Na twee maanden repatrieerden de Duitse autoriteiten jullie echter terug naar Noord-Macedonië zonder u de kans gegeven te hebben om uw problemen uiteen te zetten. Van 2017 tot 2021 leefde u samen met uw echtgenote en uw drie kinderen in het dorp Shutka (Suto Orizari) in Noord-Macedonië. In 2019 werd u langs achter aangereden door uw schoonbroer. Hierdoor moest u naar het ziekenhuis gaan. Er kwamen agenten langs om uw verklaringen te noteren, maar u kreeg hiervan geen documenten mee van de politie. U vermoedt dat dit komt omdat de politie niet met uw schoonbroer overweg kan. In de zomer van 2021 kwam uw schoonbroer K. (...) samen met een andere man naar uw woning. Hij sloeg u en stak u twee keer in de buik met een schroevendraaier. Uw echtgenote belde de politie, die ter plaatse kwam en verklaringen afnam. Ook uzelf werd in het ziekenhuis gehoord door de politie. Jullie kregen echter andermaal geen documenten mee van de politie. Een week later stuurde uw schoonbroer een boodschapper op u af die u liet weten dat u niet mocht reageren als u een oproepingsbrief van de rechtbank zou krijgen en dat hij u zou vermoorden als u dat wel zou doen. Even later kreeg u effectief een brief waarin u opgeroepen werd om voor de rechtbank te verschijnen wegens de ruzie met uw schoonbroer. U verzweeg deze brief voor uw echtgenote omdat ze hierdoor teveel stress zou hebben. Uit angst voor de doodsb bedreigingen van uw schoonbroer besloot u Noord-Macedonië te ontvluchten. Drie maanden na het schroevendraaier-incident kwam u samen met uw echtgenote en kinderen naar België. Op 23 augustus kwam u in België aan. Diezelfde dag nog vroeg u internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat u door de rechter veroordeeld zal worden omdat u niet bent opgedaagd toen u werd opgeroepen door de rechtbank. Daarnaast vreest u ook dat uw leven in gevaar is door uw conflict met uw schoonbroer K.B. (...). U stelt dat u geen bescherming kan krijgen in Noord-Macedonië omdat u als Rom gediscrimineerd wordt en omdat Roma in Noord-Macedonië geen rechten hebben. U voegt hier aan toe dat u omwille van uw etniciteit niet serieus genomen werd door de Noord-Macedonische politie toen u klacht indiende tegen uw schoonbroer. Daarnaast hebben uw kinderen volgens uw verklaringen geen enkele nationaliteit, ook niet de Noord-Macedonische, waardoor u niet weet of zij naar Noord-Macedonië kunnen terugkeren. Een maand na uw aankomst in België ontving u een tweede brief van de Noord-Macedonische autoriteiten waarin u andermaal werd opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen. U beschikt niet over documenten die de veroordeling van uw schoonbroer K. (...) wegens de moord op zijn moeder kunnen staven, omdat u deze documenten afgaf aan de Franse autoriteiten in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal vroeg uw advocate aan het Commissariaat-generaal om contact op te nemen met de Franse autoriteiten om daar deze documenten te verkrijgen, aangezien daarin de oorzaak van uw probleem, namelijk uw gemengd huwelijk, duidelijk beschreven staat. Uw advocate voegde hieraan toe dat zij ook zelf zou proberen om deze documenten te verkrijgen. Op 27 mei 2022 bezorgde uw advocaat aan het Commissariaat-generaal een kopie van de e-mail die hij zelf aan de Franse autoriteiten had gericht met de vraag om de documenten te verkrijgen die jullie in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming in Frankrijk hadden neergelegd.

Ter staving van jullie identiteit en verzoek legden u en uw echtgenote tevens volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort (d.d. 16 januari 2017, geldigheidsduur 10 jaar), een kopie van het paspoort van uw echtgenote (d.d. 20 december 2016, geldigheidsduur 10 jaar); een kopie van het paspoort van uw dochters A. (...) en R. (...) (d.d. 16 januari 2017, geldigheidsduur 5 jaar); een kopie van het paspoort van uw zoon K. (...) (d.d. 16 augustus 2021, geldigheidsduur 5 jaar); 7 foto's van de stempels in jullie paspoorten; de geboorteakte van uw zoon K. (...) in Duitsland (d.d. 1 april 2014); een brief waarin u wordt opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen (niet gedateerd); 13 foto's van het incident waarbij u in de zomer van 2021 werd gestoken door uw schoonbroer met een schroevendraaier; en 1 foto van uzelf in het ziekenhuis nadat u in 2019 op uw motorfiets was aangereden door uw schoonbroer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde dat uw leven in Noord-Macedonië in gevaar is omdat u er met de dood bedreigd wordt door uw schoonbroer K.B. (...). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan uw stelling dat uw schoonbroer zijn eigen moeder vermoordde en hiervoor veroordeeld werd tot een jarenlange gevangenisstraf door het Noord-Macedonische gerecht. Dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde, impliceert echter niet dat ook u en uw echtgenote een gegronde vrees dienen te koesteren om door hem gedood te worden. U legde aangaande uw conflict met uw schoonbroer immers verschillende verklaringen af die de ernst van deze door u aangehaalde vrees in ernstige mate ondermijnen.

Zo doen uw verklaringen wat betreft de originele aanleiding voor de moord op uw schoonmoeder de wenkbrauwen fronsen. U stelde in dit verband dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde omdat hij niet akkoord ging met het feit dat zijn zus met u getrouwd was (NPO, p. 6). Nog daargelaten dat het weinig overtuigend overkomt dat uw schoonbroers woede zich in dit geval zou richten op uw moeder en niet op uw echtgenote of uzelf, dient echter te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde aanleiding ook wringt met de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden over het moment waarop jullie huwelijk plaatsvond. Hiernaar gevraagd op de Dienst Vreemdelingenzaken, beweerde u immers dat u met uw echtgenote trouwde in het jaar 2005 (Verklaring DVZ, d.d. 29 september 2021, punt 15). Uw echtgenote beweerde op de Dienst Vreemdelingenzaken dan weer dat jullie trouwden in het jaar 2004 (Verklaring DVZ echtgenote S.B. (...), d.d. 30 september 2021, punt 15). Tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerden jullie dan weer plots allebei met stellige zekerheid getrouwd te zijn in het jaar 2003, wat ook het jaar is waarin uw schoonbroer uw moeder vermoordde (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 20 mei 2022, p.6 en Notities Persoonlijk Onderhoud S.B. (...)) (NPO SB), d.d. 20 mei 2022, p. 9). Het is op zijn minst bevreemdend te noemen dat zowel uzelf als uw echtgenote het jaar van jullie huwelijk aanpasten na afloop van jullie eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierdoor rijst het vermoeden dat jullie huwelijk pas na de moord plaatsvond en dat jullie het verhaal hieromtrent a posteriori aanpasten. Uw tegenwerping dat u op de DVZ nooit gevraagd werd naar uw huwelijksjaar, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 6). Dit geldt des te meer aangezien u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de precieze periode waarin jullie huwelijk in 2003 plaatsvond. Uw echtgenote beweerde immers dat jullie huwelijk in 2003 op 10 februari plaatsvond, terwijl uzelf zei dat het na de ramadan was (NPO, p. 6 en NPO SB, p. 9). Gezien de ramadan dat jaar plaatsvond van 26 oktober 2003 tot 24 november 2003, komen ook deze verklaringen over jullie huwelijksdatum dus niet overeen (cf. administratief dossier). Uw tegenwerping dat u eerst geen datum zei omdat u het niet zeker wist, kan niet overtuigen (NPO, p. 6). Indien dit huwelijk werkelijk de aanleiding vormde voor de moord op uw schoonmoeder, kan immers verwacht worden dat u zich de datum hiervan nog levendig zou kunnen herinneren. Ook uw tegenwerping dat uw echtgenote misschien een verkeerde datum zei omdat ze bang was, houdt geen steek en kan niet gevolgd worden (NPO, p. 6). Jullie herhaaldelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie huwelijksdatum ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie huwelijk plaatsvond voordat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw conflict met uw schoonbroer op de helling te staan. Indien uw huwelijk met uw echtgenote pas plaatsvond na de moord op uw schoonmoeder, kan dit huwelijk immers ook niet de aanleiding voor deze moord gevormd hebben.

Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over het moment waarop uw schoonbroer u toetakelde en u in een coma belandde. U stelde immers herhaaldelijk dat hij in 2003 werd opgesloten in de gevangenis en pas tien of elf jaar later terug vrijkwam. Deze versie van de feiten is echter strijdig met uw eerdere stelling dat u in 2011 door uw schoonbroer in coma werd geslagen (NPO, p. 10). Hiermee geconfronteerd, paste u uw versie van de feiten aan en stelde u plots dat uw schoonbroer vrijkwam uit de gevangenis in 2011 (NPO, p. 11). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft het moment waarop uw schoonbroer u een eerste keer aanviel; doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw stelling in een conflict met uw schoonbroer te verkeren.

Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw stelling dat u in 2016 vanuit Duitsland terugkeerde naar Noord-Macedonië omdat u een financieel akkoord gesloten had met uw schoonbroer (NPO, p. 5). Zo legde u geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat u in 2016 uit vrije wil naar Noord-Macedonië terugkeerde. Uit de stempels in de door jullie neergelegde paspoorten blijkt immers enkel dat jullie zich in 2017 in Noord-Macedonië bevonden. Uw stelling dat jullie terugkeerden met een *laisser-passer* omdat de smokkelaar jullie paspoorten nog had en dat jullie de paspoorten terugkregen van de smokkelaar nadat jullie in Noord-Macedonië waren aangekomen, doet de wenkbrauwen fronsen (NPO, p. 9). U legt immers geen enkel document neer om bovenstaande versie van de feiten te staven. Nochtans kan het bestaan van dergelijke documenten wel degelijk verwacht worden. U stelde immers dat deze documenten misschien nog in uw woning in Noord-Macedonië liggen (NPO, p. 9). Uw echtgenote stelde dat zij nog steeds contact heeft met uw buurvrouw, wat u zelf overigens in eerste instantie ontkende (NPO SB, p. 8 en NPO, p. 9). Noch uzelf, noch uw echtgenote legde na afloop van het persoonlijk onderhoud documenten neer om jullie terugkeer in 2016 naar Noord-Macedonië en jullie verblijf aldaar te staven, en dit ondanks het feit dat jullie hier herhaaldelijk expliciet naar werd gevraagd (NPO, p. 9 en NPO SB, p. 10). Evenmin beschikt u over documenten die zouden kunnen attesteren dat u een overeenkomst met uw schoonbroer gesloten had. Uw stelling dat u in 2017 vluchtte vanuit Noord-Macedonië naar Duitsland omdat u andermaal door uw schoonbroer bedreigd werd, komt in het licht van deze vaststellingen weinig geloofwaardig over (NPO, p. 11).

Daarnaast is het ook opvallend dat u en uw echtgenote herhaaldelijk vage, weinig overtuigende en onderling weinig coherente verklaringen aflegden wat betreft de concrete omstandigheden van het incident waarbij u door uw schoonbroer zou zijn aangevallen met een schroevendraaier in de zomer van 2021.

Zo bleek uw echtgenote, hiernaar gevraagd, zelfs niet bij benadering te kunnen zeggen hoeveel personen bij de bewuste aanval samen met haar broer aanwezig waren. Gevraagd of het er eerder vijf of eerder twintig waren, stelde ze dat het er misschien zes of zeven personen waren. Ze sprak daarbij expliciet van een 'groep' (NPO SB, p. 21). Uzelf daarentegen stelde dat er slechts twee mannen aanwezig waren op het moment waarop u neergestoken werd. U wist niet of er nog meer mannen waren dan de twee die u gezien had omdat u niet wist hoeveel mannen er in de wagen zaten (NPO, p. 13). Geconfronteerd met de uitspraak van uw echtgenote, stelde u dat het er niet meer dan vijf konden zijn omdat ze met de auto waren (NPO, p. 14). Uw echtgenote daarentegen, bleek niet te weten of haar broer en zijn kompanen zich met de auto dan wel met de motorfiets of een ander vervoermiddel verplaatsten (NPO SB, p. 21). Uw echtgenote stelde ook dat de steekpartij in de tuin van jullie woning plaatsvond, terwijl uzelf stelde dat het op straat gebeurde (NPO, p. 12 en NPO SB, p. 16). Geconfronteerd met deze laatste tegenstrijdigheid, veranderde u plots uw versie van de feiten en zei u dat haar broer eerst in de tuin gekomen was en jullie daarna naar de straat gingen, waar u neergestoken werd (NPO, p. 13). Dit is echter nog steeds strijdig met de uitspraak van uw echtgenote dat de steekpartij in jullie tuin plaatsvond (NPO SB, p. 21). Bovendien is het in dit verband ook veelzeggend dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS eerst beweerde dat u slechts twee keer gestoken werd met de schroevendraaier en dit daarna corrigeerde naar vier keer, terwijl uw echtgenote eerst beweerde dat u zes keer gestoken werd en daarna stelde dat het vier keer gebeurde (NPO, p. 12 en p. 14 en NPO SB, p. 14 en p. 21). Deze herhaalde interne en onderlinge tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw schoonbroer u aanviel met een schroevendraaier. Hierdoor komt de ernst van de door u aangehaalde vrees voor uw schoonbroer verder op de helling te staan.

Daarnaast legden u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen af over de concrete groepering waartoe uw schoonbroer behoort. Uzelf stelde in dit verband dat uw schoonbroer lid is van Crn, een maffiagroepering die volgens u door iedereen in Noord-Macedonië gekend is (NPO, p. 11). In het licht van deze verklaringen is het dan ook hoogst bevreemdend dat uw echtgenote niet bleek te weten tot welke maffiagroepering haar broer in Noord-Macedonië behoorde (NPO, p. 20). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u amper details kon geven over de vermeende betrokkenheid van uw schoonbroer bij deze maffiagroepering. Zo wist u niet wanneer hij zich bij deze groepering had aangesloten (NPO, p. 11). Ook uw stelling dat u pas hoorde wie uw schoonbroer was, wat hij deed en bij welke groep hij was aangesloten nadat u naar Shutka verhuisde, houdt geen steek (NPO, p. 11). Zij is immers strijdig met de bewering van uw echtgenote dat haar broer al bij de maffia zat voor hij in de gevangenis werd opgesloten (NPO SB, p. 21). Het is ook bijzonder bevreemdend dat uw schoonbroer, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, in Skopje overleeft als dakloze en in die hoedanigheid ook herhaaldelijk interviews geeft aan Noord-Macedonische media waarbij hij het gebrek aan ondersteuning door de autoriteiten aanklaagt. Het is immers weinig coherent dat iemand die lid is van een maffiagroepering en zich volgens uw verklaringen bezighoudt met drugs en prostitutie, dergelijke interviews zou geven aan nationale media (NPO, p. 11). Dergelijke interviews zouden immers de aandacht van de autoriteiten op zijn illegale activiteiten kunnen vestigen. Uw tegenwerping dat uw schoonbroer geen brave jongen is en zich in interviews anders voordoet dan hij

is, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 15).

Bovendien dient erop te worden gewezen dat u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de manier waarop uw schoonbroer jullie na het schroevendraaierincident bedreigde. Uw echtgenote stelde in dit verband immers dat haar broer een maand na het incident samen met een groep andere mensen langskwam om u te bedreigen (NPO SB, p. 16). Volgens uw echtgenote stelde haar broer daarbij dat hij u zou doden als u naar de rechtbank zou gaan (NPO SB, p. 16). Uzelf liet echter een heel andere versie van de feiten optekenen. U stelde immers dat uw schoonbroer zelf niet meer terugkwam en dat hij een boodschap liet sturen door andere mensen (NPO, p. 12). Bovendien beweerde u dat deze bedreiging een week na het schroevendraaierincident plaatsvond en niet een maand later, zoals uw echtgenote had beweerd (NPO, p. 12). Geconfronteerd met deze bijkomende tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen, stelde u dat de verklaring van uw echtgenote niet kon kloppen omdat u de brief van de rechtbank had gekregen na een maand en u toen al in België zat. Deze uitleg houdt echter geen steek, want heeft geen betrekking op de bedreigingen door uw schoonbroer. Bovendien is deze uitleg ook strijdig met uw eerdere verklaring dat u pas drie maanden na het incident naar België vertrok (NPO, p. 13). Hiermee geconfronteerd, verduidelijkte u dat de brief van het gerecht pas aankwam een maand nadat u in België was aangekomen (NPO, p. 13). Ditmaal stelde u plots dat u twee keer was opgeroepen om voor het Noord-Macedonische gerecht te verschijnen: een keer toen u nog in Noord-Macedonië was en een keer toen u al in België was (NPO, p. 13). Ook deze uitleg strookt echter niet met de verklaringen van uw echtgenote. Uw echtgenote stelde immers dat u slechts eenmaal een brief kreeg van het Noord-Macedonische gerecht en dit nadat jullie al in België aangekomen waren (NPO SB, p. 17 en p. 18). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u de eerste brief voor uw echtgenote had verzwegen omdat ze teveel stress heeft (NPO, p. 13). Deze uitleg houdt echter geen steek. Uw echtgenote wist na uw aankomst in België immers reeds van het bestaan van de tweede brief af (cf. supra). Door de eerste brief desondanks toch voor haar te verzwijgen, hield u dus geen wezenlijke informatie voor haar achter. Dit geldt des te meer aangezien jullie allebei voor een persoonlijk onderhoud naar het Commissariaat-generaal dienden te komen en u er dus belang bij had om haar over het bestaan van deze eerste brief te vertellen. Aan uw uitleg voor de bovenstaande tegenstrijdigheid kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden.

U verklaarde de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote door te verwijzen naar geheugenproblemen die uw echtgenote zou kennen omdat zij in Noord-Macedonië naar een 'speciale school' ging (NPO, p. 13). Deze verklaring volstaat op zich echter niet om de vele tegenstrijdigheden tussen jullie beider relazen te verklaren. Vooreerst doet het wenkbrauwen fronsen dat u deze geheugenproblemen slechts aanhaalde nadat u op de tegenstrijdigheden gewezen werd, terwijl uw echtgenote noch bij de DVZ, noch bij aanvang van het onderhoud op het CGVS gewag maakte van deze problemen, wanneer haar gevraagd werd naar aandachtspunten tijdens het onderhoud (NPO SB, p. 3, vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld door uw echtgenote op de DVZ d.d. 30 september 2021, vraag 1). Dat uw echtgenote zou lijden aan geheugenproblemen, wist u bovendien u op geen enkele manier te staven met medische documenten. Het stemt in dit verband overigens tot nadenken dat jullie ook in België nooit medische hulp hebben gezocht omwille van deze geheugenproblemen van uw echtgenote (NPO, p. 13).

De vele vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw echtgenote aflegden over het conflict met uw schoonbroer waarin jullie verwickeld zouden zijn, halen de geloofwaardigheid van dit conflict volledig onderuit. Hierdoor kan aan de door u aangehaalde vrees om door uw schoonbroer vermoord te worden, geen geloof gehecht worden.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat u, zelfs indien u het Commissariaat-generaal ervan had kunnen overtuigen dat u in Noord-Macedonië dreigt gedood te worden door uw schoonbroer (quod non), geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Uw stelling dat u klacht indiende tegen uw schoonbroer bij de Noord-Macedonische politie, is louter een blote bewering van uw kant die u niet staaft met documenten en waaraan, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen (cf. supra), geen geloof gehecht kan worden. De insinuatie van uw echtgenote dat haar broer de politie misschien betaald heeft om de zaak zo te laten, is louter een blote bewering die jullie op geen enkele manier concretiseren (NPO SB, p. 17). Bovendien is deze bewering ook weinig coherent met de vaststelling dat u wel degelijk werd opgeroepen door de rechtbank (cf. infra). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u voor uw vertrek uit Noord-Macedonië op geen enkele manier geprobeerd heeft om te weten te komen wat de stand van het politieonderzoek naar uw schoonbroer was (NPO, p. 18). Uw tegenwerping dat u dit niet deed omdat u schrik had van uw schoonbroer, houdt geen steek (NPO, p. 18). Vooraleer de nationale autoriteiten u bescherming kunnen bieden voor uw problemen, dienen zij hiervan immers eerst op de hoogte gesteld te worden. Overigens heeft u of uw echtgenote ook geen advocaat gecontacteerd in Noord-Macedonië om u te helpen deze zaken te weten te komen (NPO, p. 16 en NPO SB, p. 18). U heeft ook nooit klacht ingediend tegen het in uw ogen gebrekkige optreden van de politie (NPO SB, p. 18). Evenmin hebben jullie geprobeerd om op een andere manier bescherming te krijgen in Noord-Macedonië (NPO SB, p. 18). Er kan dan ook allerminst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput.

Uw tegenwerping dat de politie in Noord-Macedonië u niet kan beschermen omdat u er als Rom gediscrimineerd wordt waardoor u er uw rechten niet kan doen gelden, is louter een blote bewering die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 17). U slaagde er immers op geen enkel moment in om deze discriminatie door de Noord-Macedonische politie te concretiseren. Gevraagd waaruit blijkt dat u als Roma gediscrimineerd wordt in Noord-Macedonië, kwam u niet verder dan te stellen dat u door uw schoonbroer bedreigd wordt en dat de agenten deze bedreigingen niet ernstig namen (NPO, p. 18). Deze verklaring strookt echter niet met de realiteit. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw schoonbroer na de moord op zijn moeder veroordeeld werd en tien of elf jaar in de gevangenis opgesloten zat, wat een duidelijke indicatie is dat het gerechtelijk systeem in Noord-Macedonië haar werk doet en dat bescherming wel degelijk voorhanden is (NPO, p. 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de politie na het incident met uw schoonbroer ter plaatse kwam en dat zij ook in het ziekenhuis uw verklaringen opnamen (NPO, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u door het Noord-Macedonische gerecht werd opgeroepen om verklaringen af te leggen (cf. supra). Er kan uit uw verklaringen dan ook allerminst geconcludeerd worden dat het Noord-Macedonische gerecht uw klacht niet ernstig nam en dat er voor u in Noord-Macedonië geen bescherming voorhanden zou zijn.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politie en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern

controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, en dergelijke meer.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke (cf. supra).

Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw vrees dat uw kinderen geen enkele nationaliteit hebben, ook niet de Noord-Macedonische, dient te worden vastgesteld dat uw echtgenote de Noord-Macedonische paspoorten van alle drie uw kinderen neerlegde in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 19, cf. administratief dossier). Aan uw stelling dat uw kinderen geen enkele nationaliteit zouden hebben, kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden. Bovendien haalt de vaststelling dat u bewust probeert om het Commissariaat-generaal inzake de nationaliteit van uw kinderen op het verkeerde spoor te brengen, de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven verder onderuit (cf. supra).

Ook uw vrees dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië veroordeeld zal worden door de rechter omdat u geen gevolg gegeven hebt aan de brief waarin u opgeroepen werd om voor de rechtbank te verschijnen, is niet van die aard dat er een nood aan internationale bescherming aan te koppelen valt (NPO, p. 18). De loutere vaststelling dat u een oproepingsbrief van de rechter genegeerd hebt, is immers onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming.

De redenering van uw advocate dat het Commissariaat-generaal contact zou moeten opnemen met de Franse autoriteiten teneinde daar de documenten te verkrijgen die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming neerlegde, aangezien daarin de oorzaak van uw probleem, namelijk uw gemengd huwelijk, duidelijk beschreven staat, kan niet gevolgd worden (NPO, p. 19). Ook indien u aan de hand van deze documenten op een geloofwaardige manier zou kunnen aantonen dat uw schoonbroer uw schoonmoeder 19 jaar geleden om het leven bracht omwille van uw huwelijk met uw echtgenote (quod non), impliceert dit immers nog steeds niet dat uw schoonbroer u ook heden ten dage nog steeds naar het leven zou staan. De documenten die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk dateren van 2012 en kunnen dus geen nieuw licht werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de bedreigingen die de aanleiding vormden voor uw meest recente vlucht uit Noord-Macedonië. Evenmin kunnen dergelijke documenten aantonen dat er voor u in Noord-Macedonië geen bescherming aanwezig zou zijn.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen ombuigen. Aan de identiteit en nationaliteit van uzelf en uw gezinsleden wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat uw zoon K. (...) in Duitsland geboren werd in 2014 wordt in deze beslissing evenmin in vraag gesteld. De stempels in jullie paspoorten werden hierboven al besproken. De brief waarin u wordt opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen geeft louter aan dat u in Noord-Macedonië in aanraking bent gekomen met justitie. Uit deze brief blijkt niet wat de aanleiding hiervoor was. Evenmin is duidelijk door wie de brief ondertekend werd of wanneer deze brief aan u verstuurd werd. Het is dan ook veelzeggend dat jullie nalieten om na afloop van het persoonlijk onderhoud een gedateerde en beter leesbare versie van deze brief over te maken aan het Commissariaat-generaal en dit ondanks het feit dat uw echtgenote hier expliciet naar werd gevraagd (NPO SB, p. 15). De dertien door u neergelegde foto's van het incident waarbij u in de zomer van 2021 werd gestoken met uw schoonbroer met een schroevendraaier, vormen evenmin een bewijs voor de door u aangehaalde feiten. Op deze foto's is immers louter een menigte mensen te zien en uw echtgenote die praat met de politie. Dat u zou zijn neergestoken, is op deze foto's niet te merken. Evenmin kan uit deze foto's afgeleid worden wat precies de aanleiding voor dit incident was en hoe de politie hierop reageerde. Dit is des te opmerkelijk aangezien uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat er ook andere foto's waren waarop uw verwondingen wel te zien zijn (NPO SB, p. 16). De vaststelling dat jullie deze foto's na afloop van het persoonlijk onderhoud niet overmaakten aan het Commissariaat-generaal, ondanks het feit dat jullie hier expliciet naar werd gevraagd, bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van jullie relaas (NPO SB, p. 16). De door jullie neergelegde foto van uzelf in het ziekenhuis, is evenmin van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. De stelling van uw echtgenote dat deze foto werd genomen nadat u in 2019 op uw motorfiets was aangereden door uw schoonbroer, is louter een blote bewering van haar kant (NPO SB, p. 16). Deze documenten hebben immers een louter ondersteunende functie en dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins het geval is.

In het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote S.B. (...) (O.V. (...)) werd eveneens een beslissing tot kennelijk ongegrond genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.B. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit, bent u van Turkse origine en bent u afkomstig uit Skopje (Noord-Macedonië). In het najaar van 2003 trouwde u met uw echtgenoot T.J. (...) (O.V. (...)), die van Roma origine is. Uw broer K.B. (...) was niet akkoord met dit huwelijk omdat hij niet wilde dat u zou trouwen met een Rom. Uw broer raakte hierdoor verwickeld in een ruzie met jullie moeder, die haar goedkeuring voor jullie huwelijk gegeven had, en wurgde haar. Hij werd in 2003 door een Noord-Macedonische rechtbank veroordeeld wegens moord en opgesloten in de gevangenis. Na zijn vrijlating zocht hij uw echtgenoot op en sloeg hij hem in elkaar omdat hij niet akkoord ging met jullie huwelijk. Uw echtgenoot liep hierbij gebroken tanden op en verkeerde gedurende tien dagen in een coma. Omdat jullie schrik had dat uw broer jullie opnieuw zou belagen, besloten jullie om Noord-Macedonië te ontvluchten naar Frankrijk. Daar vroegen u en uw echtgenoot samen met jullie dochters R. (...) en A. (...) internationale bescherming aan, wat door de Franse autoriteiten geweigerd werd. Vervolgens vertrokken jullie in 2012 naar Duitsland, waar jullie opnieuw internationale bescherming aanvroegen omwille van jullie problemen

met uw broer K. (...). Ook dit verzoek om internationale bescherming werd geweigerd. Vervolgens leefden jullie enkele jaren illegaal in een kerk in Duitsland. In 2014 werd in Duitsland jullie zoon K. (...) geboren. In 2015 of 2016 keerden jullie vrijwillig terug naar Noord-Macedonië nadat jullie een akkoord hadden gesloten met uw broer K. (...). Jullie betaalden hem 5.000 euro in ruil voor de belofte dat hij jullie na terugkeer in Noord-Macedonië met rust zou laten. Het geld hiervoor kregen jullie van vrienden die jullie in Duitsland in de kerk hadden leren kennen. Uw broer K. (...) hield zich echter niet aan deze overeenkomst en vroeg na jullie terugkeer naar Noord-Macedonië om 10.000 euro. Jullie besloten om opnieuw te vluchten naar Duitsland en daar een tweede keer internationale bescherming te vragen. Na twee maanden repatrieerden de Duitse autoriteiten jullie echter terug naar Noord-Macedonië zonder u de kans gegeven te hebben om uw problemen uiteen te zetten. Van 2017 tot 2021 leefde u samen met uw echtgenoot en uw drie kinderen in het dorp Shutka (Suto Orizari) in Noord-Macedonië. Ongeveer een jaar voor jullie vertrek werd uw echtgenoot langs achter aangereden door uw broer. Hierdoor moest hij naar het ziekenhuis gaan. Er kwamen agenten langs om zijn verklaringen te noteren, maar hij kreeg hiervan geen documenten mee van de politie. U vermoedt dat dit komt omdat uw broer de politie had omgekocht. In de zomer van 2021 kwam uw broer K. (...) samen met een groep andere mannen naar uw woning. Hij sloeg uw echtgenoot en stak hem vier keer in de buik met een schroevendraaier. U belde de politie, die ter plaatse kwam en verklaringen afnam. Ook uw echtgenoot werd in het ziekenhuis gehoord door de politie. Jullie kregen echter andermaal geen documenten mee van de politie. Een week later kwam uw broer terug langs met een groep andere mensen en bedreigde hij jullie. Hij zei dat dat uw echtgenoot niet mocht reageren als hij een oproepingsbrief van de rechtbank zou krijgen en dat hij hem zou vermoorden als hij dat wel zou doen. Uit angst voor de doodsb bedreigingen van uw broer besloten jullie Noord-Macedonië opnieuw te ontvluchten. Op 23 augustus 2021 vroegen jullie in België internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat uw broer u of uw echtgenoot zal doden. Een maand na uw aankomst in België ontving uw echtgenoot een brief van de Noord-Macedonische autoriteiten waarin hij werd opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen. U vreest dat uw echtgenoot bij terugkeer naar Noord-Macedonië naar de gevangenis zal moeten omdat hij niet is opgedaagd toen hij werd opgeroepen door de rechtbank.

U beschikt niet over documenten die de veroordeling van uw broer K. (...) wegens de moord op zijn moeder kunnen staven, omdat u deze documenten afgaf aan de Franse autoriteiten in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal vroeg uw advocate aan het Commissariaat-generaal om contact op te nemen met de Franse autoriteiten om daar deze documenten te verkrijgen, aangezien daarin de oorzaak van uw probleem, namelijk uw gemengd huwelijk, duidelijk beschreven staat. Uw advocate voegde hieraan toe dat zij ook zelf zou proberen om deze documenten te verkrijgen. Op 27 mei 2022 bezorgde uw advocaat aan het Commissariaat-generaal een kopie van de e-mail die hij zelf aan de Franse autoriteiten had gericht met de vraag om de documenten te verkrijgen die jullie in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming in Frankrijk hadden neergelegd.

Ter staving van jullie identiteit en verzoek legden u en uw echtgenoot nog volgende documenten neer: een kopie van het paspoort van uw echtgenoot (d.d. 16 januari 2017, geldigheidsduur 10 jaar), een kopie van uw paspoort (d.d. 20 december 2016, geldigheidsduur 10 jaar); een kopie van het paspoort van uw dochters A. (...) en R. (...) (d.d. 16 januari 2017, geldigheidsduur 5 jaar); een kopie van het paspoort van uw zoon K. (...) (d.d. 16 augustus 2021, geldigheidsduur 5 jaar); 7 foto's van de stempels in jullie paspoorten; de geboorteakte van uw zoon K. (...) in Duitsland (d.d. 1 april 2014); een brief waarin uw echtgenoot wordt opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen (niet gedateerd); 13 foto's van het incident waarbij uw echtgenoot in de zomer van 2021 werd gestoken door uw broer met een schroevendraaier; en 1 foto van uw echtgenoot in het ziekenhuis nadat hij in 2019 op zijn motorfiets was aangereden door uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uw echtgenoot verklaarde weliswaar tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat u in Noord-Macedonië naar een speciale school moest en dat u een erg slecht geheugen heeft (Notities Persoonlijk Onderhoud T. J. (...) (NPO TJ), dd. 20 mei 2022, p. 13). Toen u bij het begin van uw eigen persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u medische problemen had, maakte u echter geen melding van deze geheugenproblemen (NPO, p. 3). Daarenboven verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 30 september 2021, vraag 1). U legde geen medische attesten neer om uw medische problemen te staven en uw echtgenoot verklaarde dat zulke attesten ook niet bestaan (NPO TJ, p. 14). Bijgevolg hebt u ten overstaan van het Commissariaat-generaal geen concrete aanwijzingen

doen gelden met betrekking tot eventuele bijzondere procedurele noden die het nemen van specifieke steunmaatregelen afdwingen om u toe te laten op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen, en beschikt het Commissariaat-generaal zelf ook niet over zulke gegevens.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw partner, T. J. (...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde dat uw leven in Noord-Macedonië in gevaar is omdat u er met de dood bedreigd wordt door uw schoonbroer K.B. (...). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan uw stelling dat uw schoonbroer zijn eigen moeder vermoordde en hiervoor veroordeeld werd tot een jarenlange gevangenisstraf door het Noord-Macedonische gerecht. Dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde, impliceert echter niet dat ook u en uw echtgenote een gegronde vrees dienen te koesteren om door hem gedood te worden. U legde aangaande uw conflict met uw schoonbroer immers verschillende verklaringen af die de ernst van deze door u aangehaalde vrees in ernstige mate ondermijnen.

Zo doen uw verklaringen wat betreft de originele aanleiding voor de moord op uw schoonmoeder de wenkbrauwen fronsen. U stelde in dit verband dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde omdat hij niet akkoord ging met het feit dat zijn zus met u getrouwd was (NPO, p. 6). Nog daargelaten dat het weinig overtuigend overkomt dat uw schoonbroers woede zich in dit geval zou richten op uw moeder en niet op uw echtgenote of uzelf, dient echter te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde aanleiding ook wringt met de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden over het moment waarop jullie huwelijk plaatsvond. Hiernaar gevraagd op de Dienst Vreemdelingenzaken, beweerde u immers dat u met uw echtgenote trouwde in het jaar 2005 (Verklaring DVZ, d.d. 29 september 2021, punt 15). Uw echtgenote beweerde op de Dienst Vreemdelingenzaken dan weer dat jullie trouwden in het jaar 2004 (Verklaring DVZ echtgenote S.B. (...), d.d. 30 september 2021, punt 15). Tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerden jullie dan weer plots allebei met stellige zekerheid getrouwd te zijn in het jaar 2003, wat ook het jaar is waarin uw schoonbroer uw moeder vermoordde (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 20 mei 2022, p.6 en Notities Persoonlijk Onderhoud S.B. (...)) (NPO SB), d.d. 20 mei 2022, p. 9). Het is op zijn minst bevreemdend te noemen dat zowel uzelf als uw echtgenote het jaar van jullie huwelijk aanpasten na afloop van jullie eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierdoor rijst het vermoeden dat jullie huwelijk pas na de moord plaatsvond en dat jullie het verhaal hieromtrent a posteriori aanpasten. Uw tegenwerping dat u op de DVZ nooit gevraagd werd naar uw huwelijksjaar, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 6). Dit geldt des te meer aangezien u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de precieze periode waarin jullie huwelijk in 2003 plaatsvond. Uw echtgenote beweerde immers dat jullie huwelijk in 2003 op 10 februari plaatsvond, terwijl uzelf zei dat het na de ramadan was (NPO, p. 6 en NPO SB, p. 9). Gezien de ramadan dat jaar plaatsvond van 26 oktober 2003 tot 24 november 2003, komen ook deze verklaringen over jullie huwelijksdatum dus niet overeen (cf. administratief dossier). Uw tegenwerping dat u eerst geen datum zei omdat u het niet zeker wist, kan niet overtuigen (NPO, p. 6). Indien dit huwelijk werkelijk de aanleiding vormde voor de moord op uw schoonmoeder, kan immers verwacht worden dat u zich de datum hiervan nog levendig zou kunnen herinneren. Ook uw tegenwerping dat uw echtgenote misschien een verkeerde datum zei omdat ze bang

was, houdt geen steek en kan niet gevolgd worden (NPO, p. 6). Jullie herhaaldelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie huwelijksdatum ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie huwelijk plaatsvond voordat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw conflict met uw schoonbroer op de helling te staan. Indien uw huwelijk met uw echtgenote pas plaatsvond na de moord op uw schoonmoeder, kan dit huwelijk immers ook niet de aanleiding voor deze moord gevormd hebben.

Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over het moment waarop uw schoonbroer u toetakelde en u in een coma belandde. U stelde immers herhaaldelijk dat hij in 2003 werd opgesloten in de gevangenis en pas tien of elf jaar later terug vrijkwam. Deze versie van de feiten is echter strijdig met uw eerdere stelling dat u in 2011 door uw schoonbroer in coma werd geslagen (NPO, p. 10). Hiermee geconfronteerd, paste u uw versie van de feiten aan en stelde u plots dat uw schoonbroer vrijkwam uit de gevangenis in 2011 (NPO, p. 11). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft het moment waarop uw schoonbroer u een eerste keer aanviel; doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw stelling in een conflict met uw schoonbroer te verkeren. Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw stelling dat u in 2016 vanuit Duitsland terugkeerde naar Noord-Macedonië omdat u een financieel akkoord gesloten had met uw schoonbroer (NPO, p. 5). Zo legde u geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat u in 2016 uit vrije wil naar Noord-Macedonië terugkeerde. Uit de stempels in de door jullie neergelegde paspoorten blijkt immers enkel dat jullie zich in 2017 in Noord-Macedonië bevonden. Uw stelling dat jullie terugkeerden met een laissez-passer omdat de smokkelaar jullie paspoorten nog had en dat jullie de paspoorten terugkregen van de smokkelaar nadat jullie in Noord-Macedonië waren aangekomen, doet de wenkbrauwen fronsen (NPO, p. 9). U legt immers geen enkel document neer om bovenstaande versie van de feiten te staven. Nochtans kan het bestaan van dergelijke documenten wel degelijk verwacht worden. U stelde immers dat deze documenten misschien nog in uw woning in Noord-Macedonië liggen (NPO, p. 9). Uw echtgenote stelde dat zij nog steeds contact heeft met uw buurvrouw, wat u zelf overigens in eerste instantie ontkende (NPO SB, p. 8 en NPO, p. 9). Noch uzelf, noch uw echtgenote legde na afloop van het persoonlijk onderhoud documenten neer om jullie terugkeer in 2016 naar Noord-Macedonië en jullie verblijf aldaar te staven, en dit ondanks het feit dat jullie hier herhaaldelijk expliciet naar werd gevraagd (NPO, p. 9 en NPO SB, p. 10). Evenmin beschikt u over documenten die zouden kunnen attesteren dat u een overeenkomst met uw schoonbroer gesloten had. Uw stelling dat u in 2017 vluchtte vanuit Noord-Macedonië naar Duitsland omdat u andermaal door uw schoonbroer bedreigd werd, komt in het licht van deze vaststellingen weinig geloofwaardig over (NPO, p. 11).

Daarnaast is het ook opvallend dat u en uw echtgenote herhaaldelijk vage, weinig overtuigende en onderling weinig coherente verklaringen aflegden wat betreft de concrete omstandigheden van het incident waarbij u door uw schoonbroer zou zijn aangevallen met een schroevendraaier in de zomer van 2021.

Zo bleek uw echtgenote, hiernaar gevraagd, zelfs niet bij benadering te kunnen zeggen hoeveel personen bij de bewuste aanval samen met haar broer aanwezig waren. Gevraagd of het er eerder vijf of eerder twintig waren, stelde ze dat het er misschien zes of zeven personen waren. Ze sprak daarbij expliciet van een 'groep' (NPO SB, p. 21). Uzelf daarentegen stelde dat er slechts twee mannen aanwezig waren op het moment waarop u neergestoken werd. U wist niet of er nog meer mannen waren dan de twee die u gezien had omdat u niet wist hoeveel mannen er in de wagen zaten (NPO, p. 13). Geconfronteerd met de uitspraak van uw echtgenote, stelde u dat het er niet meer dan vijf konden zijn omdat ze met de auto waren (NPO, p. 14). Uw echtgenote daarentegen, bleek niet te weten of haar broer en zijn kompanen zich met de auto dan wel met de motorfiets of een ander vervoermiddel verplaatsten (NPO SB, p. 21). Uw echtgenote stelde ook dat de steekpartij in de tuin van jullie woning plaatsvond, terwijl uzelf stelde dat het op straat gebeurde (NPO, p. 12 en NPO SB, p. 16). Geconfronteerd met deze laatste tegenstrijdigheid, veranderde u plots uw versie van de feiten en zei u dat haar broer eerst in de tuin gekomen was en jullie daarna naar de straat gingen, waar u neergestoken werd (NPO, p. 13). Dit is echter nog steeds strijdig met de uitspraak van uw echtgenote dat de steekpartij in jullie tuin plaatsvond (NPO SB, p. 21). Bovendien is het in dit verband ook veelzeggend dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS eerst beweerde dat u slechts twee keer gestoken werd met de schroevendraaier en dit daarna corrigeerde naar vier keer, terwijl uw echtgenote eerst beweerde dat u zes keer gestoken werd en daarna stelde dat het vier keer gebeurde (NPO, p. 12 en p. 14 en NPO SB, p. 14 en p. 21). Deze herhaalde interne en onderlinge tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw schoonbroer u aanviel met een schroevendraaier. Hierdoor komt de ernst van de door u aangehaalde vrees voor uw schoonbroer verder op de helling te staan.

Daarnaast legden u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen af over de concrete groepering waartoe uw schoonbroer behoort. Uzelf stelde in dit verband dat uw schoonbroer lid is van Crn, een maffiagroepering die volgens u door iedereen in Noord-Macedonië gekend is (NPO, p. 11). In het licht van deze verklaringen is het dan ook hoogst bevreemdend dat uw echtgenote niet bleek te weten tot welke

maffia-groepering haar broer in Noord-Macedonië behoorde (NPO, p. 20). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u amper details kon geven over de vermeende betrokkenheid van uw schoonbroer bij deze maffia-groepering. Zo wist u niet wanneer hij zich bij deze groepering had aangesloten (NPO, p. 11). Ook uw stelling dat u pas hoorde wie uw schoonbroer was, wat hij deed en bij welke groep hij was aangesloten nadat u naar Shutka verhuisde, houdt geen steek (NPO, p. 11). Zij is immers strijdig met de bewering van uw echtgenote dat haar broer al bij de maffia zat voor hij in de gevangenis werd opgesloten (NPO SB, p. 21). Het is ook bijzonder bevreemdend dat uw schoonbroer, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, in Skopje overleeft als dakloze en in die hoedanigheid ook herhaaldelijk interviews geeft aan Noord-Macedonische media waarbij hij het gebrek aan ondersteuning door de autoriteiten aanklaagt. Het is immers weinig coherent dat iemand die lid is van een maffia-groepering en zich volgens uw verklaringen bezighoudt met drugs en prostitutie, dergelijke interviews zou geven aan nationale media (NPO, p. 11). Dergelijke interviews zouden immers de aandacht van de autoriteiten op zijn illegale activiteiten kunnen vestigen. Uw tegenwerping dat uw schoonbroer geen brave jongen is en zich in interviews anders voordoet dan hij is, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 15).

Bovendien dient erop te worden gewezen dat u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de manier waarop uw schoonbroer jullie na het schroevendraaierincident bedreigde. Uw echtgenote stelde in dit verband immers dat haar broer een maand na het incident samen met een groep andere mensen langskwam om u te bedreigen (NPO SB, p. 16). Volgens uw echtgenote stelde haar broer daarbij dat hij u zou doden als u naar de rechtbank zou gaan (NPO SB, p. 16). Uzelf liet echter een heel andere versie van de feiten optekenen. U stelde immers dat uw schoonbroer zelf niet meer terugkwam en dat hij een boodschap liet sturen door andere mensen (NPO, p. 12). Bovendien beweerde u dat deze bedreiging een week na het schroevendraaierincident plaatsvond en niet een maand later, zoals uw echtgenote had beweerd (NPO, p. 12). Geconfronteerd met deze bijkomende tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen, stelde u dat de verklaring van uw echtgenote niet kon kloppen omdat u de brief van de rechtbank had gekregen na een maand en u toen al in België zat. Deze uitleg houdt echter geen steek, want heeft geen betrekking op de bedreigingen door uw schoonbroer. Bovendien is deze uitleg ook strijdig met uw eerdere verklaring dat u pas drie maanden na het incident naar België vertrok (NPO, p. 13). Hiermee geconfronteerd, verduidelijkte u dat de brief van het gerecht pas aankwam een maand nadat u in België was aangekomen (NPO, p. 13). Ditmaal stelde u plots dat u twee keer was opgeroepen om voor het Noord-Macedonische gerecht te verschijnen: een keer toen u nog in Noord-Macedonië was en een keer toen u al in België was (NPO, p. 13). Ook deze uitleg strookt echter niet met de verklaringen van uw echtgenote. Uw echtgenote stelde immers dat u slechts eenmaal een brief kreeg van het Noord-Macedonische gerecht en dit nadat jullie al in België aangekomen waren (NPO SB, p. 17 en p. 18). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u de eerste brief voor uw echtgenote had verzwegen omdat ze teveel stress heeft (NPO, p. 13). Deze uitleg houdt echter geen steek. Uw echtgenote wist na uw aankomst in België immers reeds van het bestaan van de tweede brief af (cf. supra). Door de eerste brief desondanks toch voor haar te verzwijgen, hield u dus geen wezenlijke informatie voor haar achter. Dit geldt des te meer aangezien jullie allebei voor een persoonlijk onderhoud naar het Commissariaat-generaal dienden te komen en u er dus belang bij had om haar over het bestaan van deze eerste brief te vertellen. Aan uw uitleg voor de bovenstaande tegenstrijdigheid kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden.

U verklaarde de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote door te verwijzen naar geheugenproblemen die uw echtgenote zou kennen omdat zij in Noord-Macedonië naar een 'speciale school' ging (NPO, p. 13). Deze verklaring volstaat op zich echter niet om de vele tegenstrijdigheden tussen jullie beider relazen te verklaren. Vooreerst doet het wenkbrauwen fronsen dat u deze geheugenproblemen slechts aanhaalde nadat u op de tegenstrijdigheden gewezen werd, terwijl uw echtgenote noch bij de DVZ, noch bij aanvang van het onderhoud op het CGVS gewag maakte van deze problemen, wanneer haar gevraagd werd naar aandachtspunten tijdens het onderhoud (NPO SB, p. 3, vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld door uw echtgenote op de DVZ d.d. 30 september 2021, vraag 1). Dat uw echtgenote zou lijden aan geheugenproblemen, wist u bovendien u op geen enkele manier te staven met medische documenten. Het stemt in dit verband overigens tot nadenken dat jullie ook in België nooit medische hulp hebben gezocht omwille van deze geheugenproblemen van uw echtgenote (NPO, p. 13).

De vele vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw echtgenote aflegden over het conflict met uw schoonbroer waarin jullie verwickeld zouden zijn, halen de geloofwaardigheid van dit conflict volledig onderuit. Hierdoor kan aan de door u aangehaalde vrees om door uw schoonbroer vermoord te worden, geen geloof gehecht worden.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat u, zelfs indien u het Commissariaat-generaal ervan had kunnen overtuigen dat u in Noord-Macedonië dreigt gedood te worden door uw schoonbroer (quod non),

geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is.

Uw stelling dat u klacht indiende tegen uw schoonbroer bij de Noord-Macedonische politie, is louter een blote bewering van uw kant die u niet staft met documenten en waaraan, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen (cf. supra), geen geloof gehecht kan worden. De insinuatie van uw echtgenote dat haar broer de politie misschien betaald heeft om de zaak zo te laten, is louter een blote bewering die jullie op geen enkele manier concretiseren (NPO SB, p. 17). Bovendien is deze bewering ook weinig coherent met de vaststelling dat u wel degelijk werd opgeroepen door de rechtbank (cf. infra). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u voor uw vertrek uit Noord-Macedonië op geen enkele manier geprobeerd heeft om te weten te komen wat de stand van het politieonderzoek naar uw schoonbroer was (NPO, p. 18). Uw tegenwerping dat u dit niet deed omdat u schrik had van uw schoonbroer, houdt geen steek (NPO, p. 18). Vooraleer de nationale autoriteiten u bescherming kunnen bieden voor uw problemen, dienen zij hiervan immers eerst op de hoogte gesteld te worden. Overigens heeft u of uw echtgenote ook geen advocaat gecontacteerd in Noord-Macedonië om u te helpen deze zaken te weten te komen (NPO, p. 16 en NPO SB, p. 18). U heeft ook nooit klacht ingediend tegen het in uw ogen gebrekkige optreden van de politie (NPO SB, p. 18). Evenmin hebben jullie geprobeerd om op een andere manier bescherming te krijgen in Noord-Macedonië (NPO SB, p. 18). Er kan dan ook allerminst geconcludeerd worden dat u alle mogelijkheden tot nationale bescherming heeft uitgeput.

Uw tegenwerping dat de politie in Noord-Macedonië u niet kan beschermen omdat u er als Rom gediscrimineerd wordt waardoor u er uw rechten niet kan doen gelden, is louter een blote bewering die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 17). U slaagde er immers op geen enkel moment in om deze discriminatie door de Noord-Macedonische politie te concretiseren. Gevraagd waaruit blijkt dat u als Roma gediscrimineerd wordt in Noord-Macedonië, kwam u niet verder dan te stellen dat u door uw schoonbroer bedreigd wordt en dat de agenten deze bedreigingen niet ernstig namen (NPO, p. 18). Deze verklaring strookt echter niet met de realiteit. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw schoonbroer na de moord op zijn moeder veroordeeld werd en tien of elf jaar in de gevangenis opgesloten zat, wat een duidelijke indicatie is dat het gerechtelijk systeem in Noord-Macedonië haar werk doet en dat bescherming wel degelijk voorhanden is (NPO, p. 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de politie na het incident met uw schoonbroer ter plaatse kwam en dat zij ook in het ziekenhuis uw verklaringen opnamen (NPO, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u door het Noord-Macedonische gerecht werd opgeroepen om verklaringen af te leggen (cf. supra). Er kan uit uw verklaringen dan ook allerminst geconcludeerd worden dat het Noord-Macedonische gerecht uw klacht niet ernstig nam en dat er voor u in Noord-Macedonië geen bescherming voorhanden zou zijn.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politieke en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtsweten beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en

onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, en dergelijke meer.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke (cf. supra).

Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw vrees dat uw kinderen geen enkele nationaliteit hebben, ook niet de Noord-Macedonische, dient te worden vastgesteld dat uw echtgenote de Noord-Macedonische paspoorten van alle drie uw kinderen neerlegde in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 19, cf. administratief dossier). Aan uw stelling dat uw kinderen geen enkele nationaliteit zouden hebben, kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden. Bovendien haalt de vaststelling dat u bewust probeert om het Commissariaat-generaal inzake de nationaliteit van uw kinderen op het verkeerde spoor te brengen, de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven verder onderuit (cf. supra).

Ook uw vrees dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië veroordeeld zal worden door de rechter omdat u geen gevolg gegeven hebt aan de brief waarin u opgeroepen werd om voor de rechtbank te verschijnen, is niet van die aard dat er een nood aan internationale bescherming aan te koppelen valt (NPO, p. 18). De loutere vaststelling dat u een oproepingsbrief van de rechter genegeerd hebt, is immers onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming.

De redenering van uw advocate dat het Commissariaat-generaal contact zou moeten opnemen met de Franse autoriteiten teneinde daar de documenten te verkrijgen die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming neerlegde, aangezien daarin de oorzaak van uw probleem, namelijk uw gemengd huwelijk, duidelijk beschreven staat, kan niet gevolgd worden (NPO, p. 19). Ook indien u aan de hand van deze documenten op een geloofwaardige manier zou kunnen aantonen dat uw schoonbroer uw schoonmoeder 19 jaar geleden om het leven bracht omwille van uw huwelijk met uw echtgenote (quod non), impliceert dit immers nog steeds niet dat uw schoonbroer u ook heden ten dage nog steeds naar het leven zou staan. De documenten die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk dateren van 2012 en kunnen dus geen nieuw licht werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de bedreigingen die de aanleiding vormden voor uw meest recente vlucht uit Noord-Macedonië. Evenmin kunnen dergelijke documenten aantonen dat er voor u in Noord-Macedonië geen bescherming aanwezig zou zijn.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen ombuigen. Aan de identiteit en nationaliteit van uzelf en uw gezinsleden wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat uw zoon K. (...) in Duitsland geboren werd in 2014 wordt in deze beslissing evenmin in vraag gesteld. De stempels in jullie paspoorten werden hierboven al besproken. De brief waarin u wordt opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen geeft louter aan dat u in Noord-Macedonië in aanraking bent gekomen met justitie. Uit deze brief blijkt niet wat de aanleiding hiervoor was. Evenmin is duidelijk door wie de brief ondertekend werd of wanneer deze brief aan u verstuurd werd. Het is dan ook veelzeggend dat jullie nalieten om na afloop van het persoonlijk onderhoud een gedateerde en beter leesbare versie van deze brief over te maken aan het Commissariaat-generaal en dit ondanks het feit dat uw echtgenote hier expliciet naar werd gevraagd (NPO SB, p. 15). De dertien door u neergelegde foto's van het incident waarbij u in de zomer van 2021 werd gestoken met uw schoonbroer met een schroevendraaier, vormen evenmin een bewijs voor de door u aangehaalde feiten. Op deze foto's is immers louter een menigte mensen te zien en uw echtgenote die praat met de politie. Dat u zou zijn neergestoken, is op deze foto's niet te merken. Evenmin kan uit deze foto's afgeleid worden wat precies de aanleiding voor dit incident was en hoe de politie hierop reageerde. Dit is des te opmerkelijk aangezien uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat er ook andere foto's waren waarop uw verwondingen wel te zien zijn (NPO SB, p. 16). De vaststelling dat jullie deze foto's na afloop van het persoonlijk onderhoud niet overmaakten aan het Commissariaat-generaal, ondanks het feit dat jullie hier expliciet naar werd gevraagd, bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van jullie relaas (NPO SB, p. 16). De door jullie neergelegde foto van uzelf in het ziekenhuis, is evenmin van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. De stelling van uw echtgenote dat deze foto werd genomen nadat u in 2019 op uw motorfiets was aangereden door uw schoonbroer, is louter een blote bewering van haar kant (NPO SB, p. 16). Deze documenten hebben immers een louter ondersteunende functie en dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins het geval is."

Derhalve dient ook uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd te worden.

De door u neergelegde documenten werden reeds in de hierboven aangehaalde beslissing besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de *“schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”*.

Verzoekende partijen wijzen vooreerst op de inhoud van de aangevoerde bepalingen en van artikel 48/6, § 4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Waar het bevreemdend wordt geacht dat K.B. omwille van hun huwelijk zijn moeder zou hebben vermoord in plaats van verzoekende partijen zelf te viseren, stellen verzoekende partijen:

“Verzoekers wensen inderdaad te benadrukken dat de heer K.B. (...) reeds zijn moeder heeft vermoord, omdat zij wel akkoord was met het huwelijk.

(...)

Verzoekers benadrukken hieromtrent inderdaad dat dit ook aantoonst dat hun eigenste leven ook uitdrukkelijk in gevaar is!”

Omtrent de gedane vaststellingen inzake de datum van hun huwelijk, betogen de verzoekende partijen:

“Verzoekers wensen hier evenwel op te antwoorden dat verzoeker zelf weinig geletterd is. Daarnaast wensen ze erop te wijzen dat ze gesteld hebben, tijdens het interview bij het CGVS, dat het huwelijk had plaatsgevonden in 2005. Het dient benadrukt te worden dat het CGVS rekening dient te houden met de scholingsgraad van de verzoekers.”

Betreffende het moment waarop verzoeker door toedoen van K.B. in een coma zou zijn beland, voeren verzoekende partijen aan:

“Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij tijdens het interview (pagina 7) verklaarde dat zijn schoonbroer “10 of 12 jaar in de gevangenis zat. Ik weet het niet juist.” (eigen onderlijning). Ook wenst verzoeker te wijzen op zijn lage geletterdheid.”

Met betrekking tot het aan hen verweten gebrek aan bewijzen, geven verzoekende partijen aan:

“Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat de samenwerkingsplicht inhoudt dat het CGVS zijn onderzoeksmiddelen inzet om alle nodige informatie te verzamelen om samen met de elementen aangebracht door de asielzoeker, de geloofwaardigheid van de aanvraag te beoordelen en vervolgens over de gegrondheid van de asielaanvraag te beslissen.

Het is dan ook de plicht van het CGVS om alle mogelijkheden uit te putten om aan informatie te geraken vanwege de Duitse asielautoriteiten mbt de vrijwillige terugkeer van verzoeker, welke informatie belangrijk kan zijn.

Indien het CGVS al zijn onderzoeksmiddelen inzet om informatie te bekomen, zal het duidelijkheid kunnen krijgen over deze vrijwillige terugkeer van verzoeker uit Duitsland naar Noord-Macedonië.

Daarnaast stelt het CGVS dat verzoekers eveneens een geschreven document zouden dienen te overhandigen omtrent het akkoord dat gesloten is met de broer/schoonbroer van verzoekers. Verzoekers wensen erop te wijzen dat zij geen dergelijk document in hun bezit hebben. Er werd ook zo geen geschreven document opgesteld. Juist integendeel, in 2017 zijn verzoekers opnieuw uit Noord-Macedonië gevlucht naar Duitsland omdat zij opnieuw bedreigd werden door hun broer/schoonbroer, die zich dus niet hield aan de gemaakte (mondelinge) afspraken. Er kan dan ook moeilijk verwacht worden dat de heer K.B. (...) dergelijk akkoord op papier zou zetten.”

Inzake de aan hen verweten incoherente en tegenstrijdige verklaringen aangaande de concrete omstandigheden van het steekincident met de schroevendraaier, aangaande de groepering waartoe K.B. behoort en aangaande de manier waarop zij na het voormelde incident nog werden bedreigd, doen verzoekende partijen verder gelden:

“Verzoeker stelt hieromtrent dat hijzelf weinig geletterd is en dat zijn echtgenote “een speciale school” frequenteerde.”

Omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, betogen verzoekende partijen verder:

“Verzoekers benadrukken evenwel dat zij door hen onvoldoende beschermd werden. De Noord-Macedonische autoriteiten nemen de bedreigingen vanwege hun broer/schoonbroer onvoldoende ernstig. Het CGVS wijst verder op wetgeving waar wordt vermeld dat de Noord-Macedonische autoriteiten maatregelen genomen zouden hebben om hun diensten te professionaliseren.

Verzoekers wensen er evenwel op te wijzen dat zelfs het EHRM de Noord-Macedonische autoriteiten al op de vingers heeft getikt mbt de behandeling van Romani.”

Verzoekende partijen citeren uit algemene informatie en stellen:

“Verzoekers wensen hierbij aan te tonen dat er een systematische discriminatie bestaat van Roma in Noord-Macedonië.”

Vervolgens verwijzen verzoekende partijen naar artikel 9, § 1 en § 2 van de richtlijn 2011/95/EU en concluderen zij:

“De beslissingen van het CGVS maken dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2 Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS, betekend per aangetekend schrijven dd. 08.06.2022, ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoekers in hoofddorde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS.”

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. In zoverre verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift verwijzen naar en citeren uit een aantal bepalingen uit artikel 9 van richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad, dient vooreerst te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. De door verzoekende partijen aangehaalde en geciteerde bepalingen uit artikel 9 van de voormelde richtlijn werden omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/3, § 2, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig en rechtsgeldig beroepen op de schending van deze in de voormelde richtlijn opgenomen bepalingen.

Met de inhoud en de toepassing van het voormelde wetsartikel, zoals opgenomen in de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

3.2. Dient voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoekende partijen slagen er niet in deze motieven te ontkrachten. Geheel ten onrechte trachten zij immers te laten uitschijnen dat verzoeker, al dan niet door zijn lage scholingsgraad, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen.

Vooreerst kan in dit kader uit de inhoud van verzoekers administratief dossier duidelijk het tegendeel worden afgeleid. Zo verklaarde verzoeker bij de DVZ dat hij twee jaar lager onderwijs genoot en dat hij er in deze twee jaren in slaagde (een beetje) te leren lezen en schrijven in zijn eigen alfabet (administratief dossier verzoeker, verklaring DVZ, nr.11). Bovendien omschreef verzoeker zichzelf bij de DVZ niet als ongeschoold arbeider/schoonmaker doch wel als geschoold arbeider/vakman/techniker (*ibid.*, nr.12). Daarenboven blijkt ook uit verzoekers verklaringen bij het CGVS dat hij over de nodige verstandelijke vermogens beschikt aangezien hij naast het Romani het Macedonisch machtig is, een beetje Servisch spreekt en ook Duits spreekt (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Daarnaast bleek tijdens het persoonlijk onderhoud al snel dat verzoeker ook al wat Nederlands kende. Verzoeker gaf aan dit hier in België te hebben geleerd en verklaarde hier ook een maand naar school te zijn geweest (*ibid.*, p.3).

Bovendien maakte verzoeker van zijn voorgehouden lage scholingsgraad en/of het gegeven dat deze er mogelijks aan in de weg zou staan dat hij zijn asielmotieven op een gedegen wijze zou kunnen uiteenzetten niet de minste melding in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van de DVZ. Integendeel gaf hij daar eenduidig en uitdrukkelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn

deelname aan de procedure internationale bescherming. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker nergens enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van zijn gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, dat noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en dat geen van beide aanhaalde dat van verzoeker in dit kader, al dan niet omwille van de voormelde problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Integendeel verklaarde verzoeker bij het CGVS expliciet dat er geen medische zaken en geen andere dingen waren die het gesprek bij het CGVS zouden kunnen beïnvloeden (*ibid.*, p.3). Verder blijkt uit verzoekers verklaringen bij de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens de onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit deze stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat hij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Bijgevolg mocht van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij gedegen verklaringen zou afleggen omtrent de in de bestreden beslissing aangehaalde gebeurtenissen en elementen, die stuk voor stuk betrekking hebben op essentiële en cruciale gebeurtenissen en feiten die hij persoonlijk zou hebben meegemaakt, die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en die geleid zouden hebben tot zijn vertrek en dat van verzoekster uit Noord-Macedonië.

Dient verder te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht wordt gesteld dat ook in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster en de motieven die hieromtrent zijn opgenomen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker te ontkrachten. Waar zij eenvoudigweg en op algemene wijze herhalen dat verzoekster naar een speciale school zou zijn gegaan, dient immers te worden vastgesteld dat zij met deze loutere en eenvoudige herhaling van verzoekers eerder afgelegde verklaringen volledig voorbijgaan en op generlei wijze afbreuk doen aan de pertinente en terechte motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen en die luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Uw echtgenoot verklaarde weliswaar tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat u in Noord-Macedonië naar een speciale school moest en dat u een erg slecht geheugen heeft (Notities Persoonlijk Onderhoud T. J. (...) (NPO TJ), dd. 20 mei 2022, p. 13). Toen u bij het begin van uw eigen persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u medische problemen had, maakte u echter geen melding van deze geheugenproblemen (NPO, p. 3). Daarenboven verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen elementen of omstandigheden zijn die uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 30 september 2021, vraag 1). U legde geen medische attesten neer om uw medische problemen te staven en uw echtgenoot verklaarde dat zulke attesten ook niet bestaan (NPO TJ, p. 14). Bijgevolg hebt u ten overstaan van het Commissariaat-generaal geen concrete aanwijzingen doen gelden met betrekking tot eventuele bijzondere procedurele noden die het nemen van specifieke steunmaatregelen afdwingen om u toe te laten op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen, en beschikt het Commissariaat-generaal zelf ook niet over zulke gegevens.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

U verklaarde de vele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote door te verwijzen naar geheugenproblemen die uw echtgenote zou kennen omdat zij in Noord-Macedonië naar een ‘speciale school’ ging (NPO, p. 13). Deze verklaring volstaat op zich echter niet om de vele tegenstrijdigheden tussen jullie beider relazen te verklaren. Vooreerst doet het wenkbrauwen fronsen dat u deze geheugenproblemen slechts aanhaalde nadat u op de tegenstrijdigheden gewezen werd, terwijl uw echtgenote noch bij de DVZ, noch bij aanvang van het onderhoud op het CGVS gewag maakte van deze problemen, wanneer haar gevraagd werd naar aandachtspunten tijdens het onderhoud (NPO SB, p. 3, vragenlijst bijzondere procedurele noden ingevuld door uw echtgenote op de DVZ d.d. 30 september 2021, vraag 1). Dat uw echtgenote zou lijden aan geheugenproblemen, wist u bovendien u op geen enkele manier te staven met medische documenten. Het stemt in dit verband overigens tot nadenken dat jullie

ook in België nooit medische hulp hebben gezocht omwille van deze geheugenproblemen van uw echtgenote (NPO, p. 13)."

Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet concreet aan en maken niet hard dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming en/of de in de bestreden beslissingen gedane beoordelingen en vaststellingen.

3.3. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen in dit kader niet waar met recht gemotiveerd wordt:

"Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."

3.4. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er problemen zouden hebben gekend met en er zouden riskeren te worden geviséerd en vervolgd door hun (schoon)broer K.B. Daarnaast halen zij in het verzoekschrift aan dat Roma in Noord-Macedonië op systematische wijze worden gediscrimineerd.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van K.B., wordt in de bestreden beslissingen echter vooreerst met recht gemotiveerd:

"U verklaarde dat uw leven in Noord-Macedonië in gevaar is omdat u er met de dood bedreigd wordt door uw schoonbroer K.B. (...). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan uw stelling dat uw schoonbroer zijn eigen moeder vermoordde en hiervoor veroordeeld werd tot een jarenlange gevangenisstraf door het Noord-Macedonische gerecht. Dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde, impliceert echter niet dat ook u en uw echtgenote een gegronde vrees dienen te koesteren om door hem gedood te worden. U legde aangaande uw conflict met uw schoonbroer immers verschillende verklaringen af die de ernst van deze door u aangehaalde vrees in ernstige mate ondermijnen.

Zo doen uw verklaringen wat betreft de originele aanleiding voor de moord op uw schoonmoeder de wenkbrauwen fronsen. U stelde in dit verband dat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde omdat hij niet akkoord ging met het feit dat zijn zus met u getrouwd was (NPO, p. 6). Nog daargelaten dat het weinig overtuigend overkomt dat uw schoonbroers woede zich in dit geval zou richten op uw moeder en niet op uw echtgenote of uzelf, dient echter te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde aanleiding ook wringt met de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden over het moment waarop jullie huwelijk plaatsvond. Hiernaar gevraagd op de Dienst Vreemdelingenzaken, beweerde u immers dat u met uw echtgenote trouwde in het jaar 2005 (Verklaring DVZ, d.d. 29 september 2021, punt 15). Uw echtgenote beweerde op de Dienst Vreemdelingenzaken dan weer dat jullie trouwden in het jaar 2004 (Verklaring DVZ echtgenote S.B. (...), d.d. 30 september 2021, punt 15). Tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerden jullie dan weer plots allebei met stellige zekerheid getrouwd te zijn

in het jaar 2003, wat ook het jaar is waarin uw schoonbroer uw moeder vermoordde (Notities Persoonlijk Onderhoud (NPO), d.d. 20 mei 2022, p.6 en Notities Persoonlijk Onderhoud S.B. (...) (NPO SB), d.d. 20 mei 2022, p. 9). Het is op zijn minst bevreemdend te noemen dat zowel uzelf als uw echtgenote het jaar van jullie huwelijk aanpasten na afloop van jullie eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierdoor rijst het vermoeden dat jullie huwelijk pas na de moord plaatsvond en dat jullie het verhaal hieromtrent a posteriori aanpasten. Uw tegenwerping dat u op de DVZ nooit gevraagd werd naar uw huwelijksjaar, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 6). Dit geldt des te meer aangezien u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de precieze periode waarin jullie huwelijk in 2003 plaatsvond. Uw echtgenote beweerde immers dat jullie huwelijk in 2003 op 10 februari plaatsvond, terwijl uzelf zei dat het na de ramadan was (NPO, p. 6 en NPO SB, p. 9). Gezien de ramadan dat jaar plaatsvond van 26 oktober 2003 tot 24 november 2003, komen ook deze verklaringen over jullie huwelijksdatum dus niet overeen (cf. administratief dossier). Uw tegenwerping dat u eerst geen datum zei omdat u het niet zeker wist, kan niet overtuigen (NPO, p. 6). Indien dit huwelijk werkelijk de aanleiding vormde voor de moord op uw schoonmoeder, kan immers verwacht worden dat u zich de datum hiervan nog levendig zou kunnen herinneren. Ook uw tegenwerping dat uw echtgenote misschien een verkeerde datum zei omdat ze bang was, houdt geen steek en kan niet gevolgd worden (NPO, p. 6). Jullie herhaaldelijke tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie huwelijksdatum ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat jullie huwelijk plaatsvond voordat uw schoonbroer uw schoonmoeder vermoordde. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw conflict met uw schoonbroer op de helling te staan. Indien uw huwelijk met uw echtgenote pas plaatsvond na de moord op uw schoonmoeder, kan dit huwelijk immers ook niet de aanleiding voor deze moord gevormd hebben."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre zij ter verklaring van deze vaststellingen verwijzen naar hun beweerde lage scholingsgraad, kan vooreerst immers dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekende partijen legden blijkens de inhoud van de stukken van het dossier bovendien weldegelijk meermaals en kennelijk tegenstrijdige verklaringen af omtrent hun huwelijksdatum, en dit ondanks dat hun huwelijk volgens hun beweringen de aanleiding zou hebben gevormd voor K.B. om de moeder van verzoekster te vermoorden. Zo verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zij waren gehuwd ongeveer in 2005 (administratief dossier verzoeker, verklaring DVZ, nr.14-15a). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat zij waren gehuwd in 2003. Wanneer hij geconfronteerd werd met zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, ontkende hij uitdrukkelijk deze verklaringen te hebben afgelegd. Nogmaals gevraagd of hij toen niet had verklaard dat zij huwden in 2005, ontkende verzoeker zelfs dat hem bij de DVZ zou zijn gevraagd wanneer zij huwden (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Verzoekster verklaarde bij de DVZ dan weer dat zij waren gehuwd in 2004 (administratief dossier verzoekster, verklaring DVZ, nr.14-15a). Bij het CGVS verklaarde zij echter duidelijk en meermaals dat zij huwden in 2003, en dit meer bepaald op 10 februari 2003. Wanneer zij werd geconfronteerd met haar verklaringen bij de DVZ, ontkende zij deze eerder afgelegde verklaringen en stelde zij bij het CGVS de waarheid te spreken (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Ook de verklaringen die verzoekende partijen aflegden bij het CGVS waren onderling echter kennelijk met elkaar in strijd. Waar verzoekster bij het CGVS aangaf dat zij waren gehuwd op 10 februari 2003, gaf verzoeker namelijk aan dat zij zouden zijn gehuwd na de ramadan, die dat jaar plaatsvond van oktober tot november (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6). Verzoekende partijen leggen in het voorliggende verzoekschrift daarenboven andermaal verklaringen af die met hun eerder afgelegde verklaringen manifest in strijd zijn. Waar zij in het verzoekschrift beweren dat zij bij het CGVS beide zouden hebben verklaard dat zij in 2005 zouden zijn gehuwd, vindt dit, zoals genoegzaam blijkt uit hun voormelde verklaringen, namelijk niet de minste steun in en is dit duidelijk in strijd met de inhoud van de notities van hun persoonlijke onderhouden bij het CGVS. Dat verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift opnieuw aangeven dat zij zouden zijn gehuwd in 2005, doet daarenboven enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun relaas. Met deze verklaring halen zij de geloofwaardigheid van hun bewering dat K.B. hun (schoon)moeder zou hebben gedood omwille van hun huwelijk, in acht genomen dat deze moord plaatsvond in 2003, namelijk volledig onderuit.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over het moment waarop uw schoonbroer u toetakelde en u in een coma belandde. U stelde immers herhaaldelijk dat hij in 2003 werd opgesloten in de gevangenis en pas tien of elf jaar later terug vrijkwam. Deze versie van de feiten is echter strijdig met uw eerdere stelling dat u in 2011 door uw schoonbroer in coma werd geslagen (NPO, p. 10). Hiermee geconfronteerd, paste u uw versie van de feiten aan en stelde u plots dat uw schoonbroer vrijkwam uit de gevangenis in 2011 (NPO, p. 11). De vaststelling dat u tegenstrijdige

verklaringen aflegde wat betreft het moment waarop uw schoonbroer u een eerste keer aanviel; doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw stelling in een conflict met uw schoonbroer te verkeren." Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Op de aangevoerde lage scholingsgraad van verzoeker, werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Ten gevolge van de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, biedt deze geen dienstige uitleg voor de voormelde vaststellingen. Verzoeker gaf, initieel gevraagd hoelang K.B. in de gevangenis bleef, aan: "Tien of twaalf jaar, ik weet het niet juist" (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.7). Even verder beweerde hij echter dat hij reeds in 2011 door K.B. in coma werd geslagen (*ibid.*, p.10). Wanneer hij ermee geconfronteerd werd dat blijkens zijn eigen verklaringen K.B. in de gevangenis zou hebben gezeten tot 2013 of 2015, beweerde hij vervolgens: "In 2003 is hij naar de gevangenis gegaan tot 2011. Dat is negen jaar dus" (*ibid.*, p.10). Erop gewezen dat dit zelfs slechts acht jaar was, bleef hij volharden in het feit dat K.B. in 2011 zou zijn vrijgelaten. Vervolgens wijzigde hij deze verklaringen echter opnieuw, stelde hij dat K.B. weldegelijk werd veroordeeld tot tien tot twaalf jaar gevangenisstraf en gaf hij aan: "Ik weet niet wat hij heeft gedaan, misschien was hij vroeger buiten, of hij was in het weekend vrijgelaten, ik weet het niet" (*ibid.*, p.11). Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de vrijlating van K.B. en omtrent het moment waarop hij door toedoen van K.B. in een coma zou zijn beland, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan dit vermeende incident.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij uw stelling dat u in 2016 vanuit Duitsland terugkeerde naar Noord-Macedonië omdat u een financieel akkoord gesloten had met uw schoonbroer (NPO, p. 5). Zo legde u geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat u in 2016 uit vrije wil naar Noord-Macedonië terugkeerde. Uit de stempels in de door jullie neergelegde paspoorten blijkt immers enkel dat jullie zich in 2017 in Noord-Macedonië bevonden. Uw stelling dat jullie terugkeerden met een laissez-passer omdat de smokkelaar jullie paspoorten nog had en dat jullie de paspoorten terugkregen van de smokkelaar nadat jullie in Noord-Macedonië waren aangekomen, doet de wenkbrauwen fronsen (NPO, p. 9). U legt immers geen enkel document neer om bovenstaande versie van de feiten te staven. Nochtans kan het bestaan van dergelijke documenten wel degelijk verwacht worden. U stelde immers dat deze documenten misschien nog in uw woning in Noord-Macedonië liggen (NPO, p. 9). Uw echtgenote stelde dat zij nog steeds contact heeft met uw buurvrouw, wat u zelf overigens in eerste instantie ontkende (NPO SB, p. 8 en NPO, p. 9). Noch uzelf, noch uw echtgenote legde na afloop van het persoonlijk onderhoud documenten neer om jullie terugkeer in 2016 naar Noord-Macedonië en jullie verblijf aldaar te staven, en dit ondanks het feit dat jullie hier herhaaldelijk expliciet naar werd gevraagd (NPO, p. 9 en NPO SB, p. 10). (...) Uw stelling dat u in 2017 vluchtte vanuit Noord-Macedonië naar Duitsland omdat u andermaal door uw schoonbroer bedreigd werd, komt in het licht van deze vaststellingen weinig geloofwaardig over (NPO, p. 11)."

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om deze motieven te ontkrachten. Verzoeker gaf zelf duidelijk aan te denken dat hij thuis in Noord-Macedonië nog documenten had waarmee zij hun terugkeer naar en verblijf in Noord-Macedonië konden staven (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.9). Wanneer aan verzoekster initieel werd gevraagd of zij documenten had inzake hun terugkeer naar Noord-Macedonië, stelde ook zij eenduidig: "Ja maar ik heb ze niet bij, ik heb niet gedacht om het mee te nemen, sorry. We zijn naar huis gegaan met een laissez-passer". Vervolgens ontkende zij dat zij dit laissez-passer zelf nog had. Erop gewezen dat de *protection officer* bijgevolg geen documenten had waaruit kon blijken dat zij daadwerkelijk waren teruggekeerd, haalde verzoekster slechts haar schouders op (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud, p.10). Gezien zowel verzoeker als verzoekster (initieel) te kennen gaven dat zij beschikten over bewijzen inzake hun terugkeer naar en verblijf in Noord-Macedonië, kon, te meer gezien verzoekster ondanks dat verzoeker zulks trachtte te verhullen aangaf dat zij nog in contact stond met de buurvrouw, weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekende partijen de nodige bewijzen zouden kunnen aanreiken omtrent hun terugkeer naar en verblijf in Noord-Macedonië. Dat zij dergelijke bewijzen niet aanreiken, niet aantonen hiertoe enige poging te hebben ondernomen en ter verklaring hiervan geen dienstige uitleg verstrekken, vormt overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/6, § 4, b) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van hun verklaringen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hen ten berde gebrachte asielrelaas.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"Daarnaast is het ook opvallend dat u en uw echtgenote herhaaldelijk vage, weinig overtuigende en onderling weinig coherente verklaringen aflegden wat betreft de concrete omstandigheden van het incident waarbij u door uw schoonbroer zou zijn aangevallen met een schroevendraaier in de zomer van 2021.

Zo bleek uw echtgenote, hiernaar gevraagd, zelfs niet bij benadering te kunnen zeggen hoeveel personen bij de bewuste aanval samen met haar broer aanwezig waren. Gevraagd of het er eerder vijf of eerder twintig waren, stelde ze dat het er misschien zes of zeven personen waren. Ze sprak daarbij expliciet van een 'groep' (NPO SB, p. 21). Uzelf daarentegen stelde dat er slechts twee mannen aanwezig waren op het moment waarop u neergestoken werd. U wist niet of er nog meer mannen waren dan de twee die u gezien had omdat u niet wist hoeveel mannen er in de wagen zaten (NPO, p. 13). Geconfronteerd met de uitspraak van uw echtgenote, stelde u dat het er niet meer dan vijf konden zijn omdat ze met de auto waren (NPO, p. 14). Uw echtgenote daarentegen, bleek niet te weten of haar broer en zijn kompanen zich met de auto dan wel met de motorfiets of een ander vervoermiddel verplaatsten (NPO SB, p. 21). Uw echtgenote stelde ook dat de steekpartij in de tuin van jullie woning plaatsvond, terwijl uzelf stelde dat het op straat gebeurde (NPO, p. 12 en NPO SB, p. 16). Geconfronteerd met deze laatste tegenstrijdigheid, veranderde u plots uw versie van de feiten en zei u dat haar broer eerst in de tuin gekomen was en jullie daarna naar de straat gingen, waar u neergestoken werd (NPO, p. 13). Dit is echter nog steeds strijdig met de uitspraak van uw echtgenote dat de steekpartij in jullie tuin plaatsvond (NPO SB, p. 21). Bovendien is het in dit verband ook veelzeggend dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS eerst beweerde dat u slechts twee keer gestoken werd met de schroevendraaier en dit daarna corrigeerde naar vier keer, terwijl uw echtgenote eerst beweerde dat u zes keer gestoken werd en daarna stelde dat het vier keer gebeurde (NPO, p. 12 en p. 14 en NPO SB, p. 14 en p. 21). Deze herhaalde interne en onderlinge tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw stelling dat uw schoonbroer u aanviel met een schroevendraaier. Hierdoor komt de ernst van de door u aangehaalde vrees voor uw schoonbroer verder op de helling te staan.

Daarnaast legden u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen af over de concrete groepering waartoe uw schoonbroer behoort. Uzelf stelde in dit verband dat uw schoonbroer lid is van Crn, een maffiagroepering die volgens u door iedereen in Noord-Macedonië gekend is (NPO, p. 11). In het licht van deze verklaringen is het dan ook hoogst bevreemdend dat uw echtgenote niet bleek te weten tot welke maffiagroepering haar broer in Noord-Macedonië behoorde (NPO, p. 20). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u amper details kon geven over de vermeende betrokkenheid van uw schoonbroer bij deze maffiagroepering. Zo wist u niet wanneer hij zich bij deze groepering had aangesloten (NPO, p. 11). Ook uw stelling dat u pas hoorde wie uw schoonbroer was, wat hij deed en bij welke groep hij was aangesloten nadat u naar Shutka verhuisde, houdt geen steek (NPO, p. 11). Zij is immers strijdig met de bewering van uw echtgenote dat haar broer al bij de maffia zat voor hij in de gevangenis werd opgesloten (NPO SB, p. 21). Het is ook bijzonder bevreemdend dat uw schoonbroer, volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, in Skopje overleeft als dakloze en in die hoedanigheid ook herhaaldelijk interviews geeft aan Noord-Macedonische media waarbij hij het gebrek aan ondersteuning door de autoriteiten aanklaagt. Het is immers weinig coherent dat iemand die lid is van een maffiagroepering en zich volgens uw verklaringen bezighoudt met drugs en prostitutie, dergelijke interviews zou geven aan nationale media (NPO, p. 11). Dergelijke interviews zouden immers de aandacht van de autoriteiten op zijn illegale activiteiten kunnen vestigen. Uw tegenwerping dat uw schoonbroer geen brave jongen is en zich in interviews anders voordoet dan hij is, is louter een blote bewering van uw kant die bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kan plaatsen (NPO, p. 15).

Bovendien dient erop te worden gewezen dat u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen aflegden wat betreft de manier waarop uw schoonbroer jullie na het schroevendraaierincident bedreigde. Uw echtgenote stelde in dit verband immers dat haar broer een maand na het incident samen met een groep andere mensen langskwam om u te bedreigen (NPO SB, p. 16). Volgens uw echtgenote stelde haar broer daarbij dat hij u zou doden als u naar de rechtbank zou gaan (NPO SB, p. 16). Uzelf liet echter een heel andere versie van de feiten optekenen. U stelde immers dat uw schoonbroer zelf niet meer terugkwam en dat hij een boodschap liet sturen door andere mensen (NPO, p. 12). Bovendien beweerde u dat deze bedreiging een week na het schroevendraaierincident plaatsvond en niet een maand later, zoals uw echtgenote had beweerd (NPO, p. 12). Geconfronteerd met deze bijkomende tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen, stelde u dat de verklaring van uw echtgenote niet kon kloppen omdat u de brief van de rechtbank had gekregen na een maand en u toen al in België zat. Deze uitleg houdt echter geen steek, want heeft geen betrekking op de bedreigingen door uw schoonbroer. Bovendien is deze uitleg ook strijdig met uw eerdere verklaring dat u pas drie maanden na het incident naar België vertrok (NPO, p. 13). Hiermee geconfronteerd, verduidelijkte u dat de brief van het gerecht pas aankwam een maand nadat u in België was aangekomen (NPO, p. 13). Ditmaal stelde u plots dat u twee keer was opgeroepen om voor het Noord-Macedonische gerecht te verschijnen: een keer toen u nog in Noord-Macedonië was en een keer toen u al in België was (NPO, p. 13). Ook deze uitleg strookt echter niet met de verklaringen van uw echtgenote. Uw echtgenote stelde immers dat u slechts eenmaal een brief kreeg van het Noord-Macedonische gerecht en dit nadat jullie al in België aangekomen waren (NPO SB, p. 17 en p. 18). Hiermee geconfronteerd, stelde u dat u de eerste brief voor uw echtgenote had verzwegen omdat ze

te veel stress heeft (NPO, p. 13). Deze uitleg houdt echter geen steek. Uw echtgenote wist na uw aankomst in België immers reeds van het bestaan van de tweede brief af (cf. supra). Door de eerste brief desondanks toch voor haar te verzwijgen, hield u dus geen wezenlijke informatie voor haar achter. Dit geldt des te meer aangezien jullie allebei voor een persoonlijk onderhoud naar het Commissariaat-generaal dienden te komen en u er dus belang bij had om haar over het bestaan van deze eerste brief te vertellen. Aan uw uitleg voor de bovenstaande tegenstrijdigheid kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Op het door hen uiteengezette betoog inzake hun scholing werd reeds hoger ingegaan. Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande, vormt dit betoog geen dienstige uitleg voor, en doen verzoekende partijen hiermee op generlei wijze afbreuk aan, de voormelde motieven.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen ten berde gebrachte, vermeende problemen met en beweerd vrees ten aanzien van K.B.

Aangezien de voorgaande vaststellingen ruimschoots volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerd problemen van verzoekende partijen ten gevolge van hun gemengde huwelijk, is hun vraag ten overstaan van het CGVS om hierover nog bijkomende documenten uit Frankrijk op te vragen verder niet dienstig. Daarenboven kan in dit kader worden opgemerkt dat het verzoek om internationale bescherming dat verzoekende partijen indienden in Frankrijk werd geweigerd, hetgeen, gezien hun voorgehouden problemen (deels) zouden stammen van daarvoor, een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van hun vermeende nood aan bescherming.

Daar ingevolge het voorgaande niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerd problemen van verzoekende partijen ten gevolge van hun gemengde huwelijk en aan hun vermeende vrees ten aanzien van K.B., is de kritiek die verzoekende partijen uiten op de overvloedige motieven die inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië zijn opgenomen in de bestreden beslissingen evenmin dienstig en kan deze kritiek op zich niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissingen.

In zoverre verzoekende partijen in hun verzoekschrift daarnaast aanvoeren dat Roma in Noord-Macedonië op systematische wijze worden gediscrimineerd, dient te worden opgemerkt dat uit de door hen aangevoerde en geciteerde informatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat de situatie in hun land van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze zou toelaten om louter op basis van het gegeven Roma te zijn, een gemengd huwelijk te zijn aangegaan en aanwezig te zijn in dit land te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit geldt nog des te meer nu verzoekende partijen nooit eerder aanhaalden dat zij in hun land van herkomst louter omwille van deze redenen slachtoffer zouden zijn geweest of zouden riskeren te worden van ernstige discriminatie. Bovendien blijkt het tegendeel duidelijk en genoegzaam uit hun eerder afgelegde verklaringen. Zo had verzoeker in Noord-Macedonië toegang tot de arbeidsmarkt en werkte hij aldaar als arbeider in de private sector. Bovendien gaf hij aan dat hijzelf, zijn vrouw en hun kinderen woonden in een huis, stelde hij expliciet dat zij dit huis niet huurden, dat zij dit aankochten in 2016 en dat het hun eigen eigendom was en gaf hij aan dat dit huis nog steeds hun eigendom is (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Ook verzoekster had toegang tot de arbeidsmarkt in Noord-Macedonië en gaf aan dat zij aldaar werkte in de horeca (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4). Eveneens kan op grond van verzoeksters verklaringen worden aangenomen dat verzoekende partijen in Noord-Macedonië zo nodig toegang hadden en hebben tot de gezondheidszorg (*ibid.*, p.13-17). Dat verzoekende partijen ook zelf kennelijk de mening zijn toegedaan dat de loutere etnie als Roma of een louter gemengd huwelijk niet kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat zij het nodig achtten om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen. Verzoekende partijen tonen in het kader van het voorgaande verder geheel niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden gediscrimineerd, geviserd of vervolgd.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekende partijen (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft uw vrees dat uw kinderen geen enkele nationaliteit hebben, ook niet de Noord-Macedonische, dient te worden vastgesteld dat uw echtgenote de Noord-Macedonische paspoorten van alle drie uw kinderen neerlegde in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 19, cf. administratief dossier). Aan uw stelling dat uw kinderen geen enkele nationaliteit zouden hebben, kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden. Bovendien haalt de vaststelling dat u bewust probeert om het Commissariaat-generaal inzake de nationaliteit van uw kinderen op het verkeerde spoor te brengen, de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven verder onderuit (cf. supra).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd gelden.

De overige door verzoekende partijen neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de mappen ‘documenten’ in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde redenen, die door verzoekende partijen op generlei wijze worden aangevochten of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoekende partijen deze aanvechten noch betwisten, geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven onverminderd overeind. Zij luiden als volgt:

“De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen ombuigen. Aan de identiteit en nationaliteit van uzelf en uw gezinsleden wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat uw zoon K. (...) in Duitsland geboren werd in 2014 wordt in deze beslissing evenmin in vraag gesteld. De stempels in jullie paspoorten werden hierboven al besproken. De brief waarin u wordt opgeroepen om voor de rechtbank te verschijnen geeft louter aan dat u in Noord-Macedonië in aanraking bent gekomen met justitie. Uit deze brief blijkt niet wat de aanleiding hiervoor was. Evenmin is duidelijk door wie de brief ondertekend werd of wanneer deze brief aan u verstuurd werd. Het is dan ook veelzeggend dat jullie nalieten om na afloop van het persoonlijk onderhoud een gedateerde en beter leesbare versie van deze brief over te maken aan het Commissariaat-generaal en dit ondanks het feit dat uw echtgenote hier expliciet naar werd gevraagd (NPO SB, p. 15). De dertien door u neergelegde foto's van het incident waarbij u in de zomer van 2021 werd gestoken met uw schoonbroer met een schroevendraaier, vormen evenmin een bewijs voor de door u aangehaalde feiten. Op deze foto's is immers louter een menigte mensen te zien en uw echtgenote die praat met de politie. Dat u zou zijn neergestoken, is op deze foto's niet te merken. Evenmin kan uit deze foto's afgeleid worden wat precies de aanleiding voor dit incident was en hoe de politie hierop reageerde. Dit is des te opmerkelijk aangezien uw echtgenote tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde dat er ook andere foto's waren waarop uw verwondingen wel te zien zijn (NPO SB, p. 16). De vaststelling dat jullie deze foto's na afloop van het persoonlijk onderhoud niet overmaakten aan het Commissariaat-generaal, ondanks het feit dat jullie hier expliciet naar werd gevraagd, bevestigt alleen maar het ongeloofwaardig karakter van jullie relaas (NPO SB, p. 16). De door jullie neergelegde foto van uzelf in het ziekenhuis, is evenmin van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. De stelling van uw echtgenote dat deze foto werd genomen nadat u in 2019 op uw motorfiets was aangereden door uw schoonbroer, is louter een blote bewering van haar kant (NPO SB, p. 16). Deze documenten hebben immers een louter

ondersteunende functie en dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins het geval is."

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekende partijen geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekende partijen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT